

Симеона. Българско-то царство ся-прострѣло отъ Дунава, прѣзъ Прѣславъ, до прѣдѣлы-ты на Тракиѣ, прѣзъ Охридъ, до Адриатическо море, прѣзъ Меленикъ, Съръ и Берриа до Бѣло-море, прѣзъ Ларисеъ до Термопилы.

Работа-та на Византиѣ отивала злѣ. Тѣа, за да смири ослободены-ты Българе, наумила да повдигне цѣлъ дръжавъ, и да си даде послѣдны-тъ бодкъ. Нѣ не бѣло така лесно да ся-иде възъ Самуила. Византиа много врѣмя ся-приготвувала, нѣ ся-бонала да подкачи бой съ Българе-ты. Найсетнѣ, въ 981 год., византийскый царь Василій ся-наелъ да отвори бой съ Самуила. Той отъ Цариградъ повелъ всичкы-тъ си войскы, и отишълъ на Пловдивъ, който градъ оште не бѣли приземи Българе-ти. Оттукъ ся-вдигнълъ право за-въ Срѣдецъ. Тоа градъ бѣлъ тогава срѣдоточна твърдына на Българинъ. Тамъ Василій искалъ да налѣти наздраво на Българско-то царство, та захванълъ голѣмый пѣтъ, който води прѣзъ планинъ-тъ. Освѣнъ това той мислилъ да прѣсѣче пѣтъа на Самуиловъ-тъ войскы откамы сѣвернъ-тъ чясть на Българинъ въ Тракиѣ и Македонинъ, та ся-укрѣпилъ съ станъ подъ Срѣдецъ, и искалъ да подкачи оттамъ да обетѣша града, въ който имало българска войска, конато го бранила юнашкы. Срѣдецъ е въ едно голѣмо околчесто поле, обыклено отсѣкъдѣ съ планинъ. По тѣкъ планинъ Самуилъ бѣлъ разрядилъ войскы-тъ си. Той не доближавалъ до Византийци-ты, и не ся-биналъ на отворено, а налиталъ отъ планинъ-тъ. Той искалъ живъ да улови Василиа, та отъ всичкы-ты страны обетѣшалъ. Двадесѣтъ дни ся-протакала обетѣ-